

prima instanță S. Caraman
instanța de apel : I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi
instanța de recurs A. Cobăneanu, V. Macinskaia, D. Mardari

ÎNCHEIERE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Petru Moraru
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de către Elena Tuhari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Tuhari împotriva Consiliul raional Florești cu privire la încasarea compensației pentru averea confiscată, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, prin care a fost considerat recursul declarat de Elena Tuhari ca inadmisibil.

constată

La 07 mai 2013 Elena Tuhari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul raional Florești cu privire la încasarea compensației pentru averea confiscată.

În motivarea acțiunii Elena Tuhari a reiterat că în anul 1941 străbuneii săi Tuhari Artiom și Tuhari Hristina, împreună cu copiii acestora Tuhari Evstafii, Tuhari Anastasia și Tuhari Nicolai au fost deportați în Siberia, iar averea lor a fost confiscată.

La 06 martie 1990, Anastasiei Tuhari i-a fost adus la cunoștință faptul reabilitării familiei. La 23 august 1990 Comitetul executiv al raionului Florești a confirmat faptul confiscării și a stabilit mărimea averii confiscate. Tot atunci a fost stabilit și termenul pînă la care urmau a fi întoarse bunurile confiscate sau contravaloarea acestora. Atît bunurile cît și contravaloarea acestora nu au fost restituite. Ulterior, Tuhari Anastasia a mai depus o cerere de restituire a bunurilor confiscate, în rezultatul examinării căreia, la 21 februarie 1995 s-a decis ca colhozurile în proprietatea cărora se aflau la acel moment bunurile să le restituie foștilor proprietari sau în caz de imposibilitate să acorde compensații. Ulterior, bunurile familiei Tuhari care se aflau în posesia colhozului „Alexeevca” au fost restituite lui Tuhari Anastasia, cu excepția bunurilor mobile și a unui sarai. Tuhari

Anastasia a decedat și astfel a devenit moștenitor fiul acesteia, Tuhari Victor, care este tatăl lui Tuhari Elena. Tentativele tatălui său de a acumula actele necesare pentru a le prezenta comisiei speciale din cadrul Consiliului raional au fost blocate din considerente de sănătate a acestuia pe de o parte și din considerentele imposibilității de implementare a legislației de către stat pe de altă parte. La 06 februarie 2012, tatăl ei, Tuhari Victor, a înaintat o cerere în instanța de judecată, care prin hotărârea sa din 05 aprilie 2012 a constatat lista bunurilor care au aparținut familiei Tuhari și care ulterior au fost confiscate. După decesul tatălui său, în temeiul certificatului de calitate de moștenitor, Tuhari Elena a completat lista actelor care erau necesare și a depus la 04 iulie 2012 o cerere la Comisia specială cu privire la restituirea valorii averii confiscate de la străbuneii săi. La 16 aprilie 2013 Comisia specială a decis să respingă cererea menționată ca fiind depusă tardiv.

Prin hotărârea judecătoreiei Florești din 06 august 2013, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat de Elena Tuhari și menținută hotărârea Judecătoreiei Florești din 06 august 2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, recursul declarat de Elena Tuhari a fost considerat ca inadmisibil.

La 21 iulie 2014 Elena Tuhari a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, cerînd admiterea cererii, casarea încheierii instanței de recurs, a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă.

Revizuirea Elena Tuhari, drept temei al declarării cererii de revizuire, a invocat hotărîrea Curții Europene a drepturilor Omului din 10 iunie 2014, prin care Curtea s-a pronunțat asupra aplicabilității articolului 41 din Convenție (reparația echitabilă) în cauza Dragostea Copiilor – Petrovski – Nagorni vs Moldova (cererea nr. 25575/08).

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

Revizuirea este o cale de retractare a hotărîrii și nu de reformare. În cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale ce s-ar încadra în art. 449 CPC. De asemenea aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă.

S-a constatat că, instanța de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la 16 aprilie 2014, a examinat admisibilitatea recursului declarat de către Elena Tuhari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Tuhari împotriva Consiliul raional Florești cu privire la încasarea compensației pentru averea confiscată, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2013, și în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, a considerat inadmisibil recursul declarat de Elena Tuhari.

În conformitate cu art. 451 al. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale urmează că, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În conformitate cu art. 449 CPC, revizuirea se declară în cazul în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă; au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii; instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces; s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere; Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova; Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

După cum rezultă din cererea de revizuire, Elena Tuhari nu a indicat care punct al art. 449 CPC î-l invocă drept temei al revizuirii.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că revizuenta Elena Tuhari, în cererea de revizuire nu a invocat nici unul din temeiurile prevăzute în art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului la care face referire revizuenta, nu are relevanță cu litigiul în cauză și deci nu poate servi drept temei de revizuire a hotărârii judecătorești.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul Brumărescu contra României).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul Roșca contra Moldovei).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că în cererea de revizuire nu este indicat nici unul din temeiurile prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Elena Tuhari, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Tuhari împotriva Consiliul raional Florești cu privire la încasarea compensației pentru averea confiscată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Petru Moraru

Dumitru Mardari